

det er sket, har afgivet skriftlig attest om, at der fra dets side ikke er noget til hinder for ligbrændingen.

Stk. 2. Forinden politiet afgiver sådan attest, skal det påse:

- a. at de i § 2 fastsatte betingelser for foretagelse af ligbrænding er opfyldt.
- b. at der foreligger dødsattest, udstedt af den læge, som har behandlet den afdøde under hans sidste sygdom, hvilken attest må indeholde erklæring fra lægen om, at der efter hans skøn ikke er nogen grund til mistanke om, at døden er forårsaget ved en forbrydelse. Er den afdøde under sin sidste sygdom ikke blevet behandlet af en læge, skal dødsattesten med den nævnte erklæring være udstedt af kredslægen på det sted, hvor dødsfaldet er sket (i København stadslægen). Politiet kan derhos, når det finder anledning dertil, altid kræve, at den nævnte erklæring skal være afgivet af embedslægen.
- c. at dødsfaldet er anmeldt for skifteretten og til ministerialbogen (i de sønderjyske landsdele til personregisteret).

Stk. 3. Justitsministeren kan tillade, at ligbrænding iværksættes uden forelæggelse af den i stk. 1 omhandlede attest fra politiet, hvor betryggende kontrol med de i stk. 2 omhandlede forhold kan tilvejebringes på anden måde.

§ 4. Når ligbrænding har fundet sted, skal asken enten begraves på en kirkegård eller andet af justitsministeren godkendt sted eller hensættes i særligt dertil indrettede, af justitsministeren godkendte rum.

Stk. 2. Justitsministeren eller ifølge dennes bemyndigelse vedkommende politimester (i København politidirektøren) kan dog tillade, at der forholdes med asken på anden sømmelig måde end i stk. 1 foreskrevet, forsåvidt der foreligger et bestemt udtalt ønske herom fra den afdøde.

§ 5. Det kan ikke pålægges folkekirken præster at forrette jordpåkastelse eller foretage anden kirkelig handling, hvor ligbrænding finder sted.

§ 6. Nærmere forskrifter om udførelsen af ligbrænding gives i et af justitsministeren udfærdiget regulativ.

§ 7. Overtrædelse af denne lov eller af de i medfør af loven fastsatte bestemmelser straffes med bøde. Bøderne tilfalder statskassen.

§ 8. Ved denne lovs ikrafttræden ophæves lov nr. 60 af 14. marts 1931 om ligbrænding. De før den 1. juli 1923 i de sønderjyske landsdele gyldigt afgivne erklæringer om ligbrænding bevarer deres gyldighed, selvom de ikke opfylder betingelserne efter denne lov.

§ 9. Regeringen bemyndiges til efter forhandling med det færøske hjemmestyre ved kgl. anordning at sætte denne lov i kraft på Færøerne med de lempelser, som ifølge disse øers særlige forhold måtte findes hensigtsmæssige.